

# CURIERUL ADVENTIST



Anul XXXIII Nr. 5

MAI 1955

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.  
Redacția și Ad-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

## LEGEA CEREMONIALA

Imediat, după ce norul primului păcat a acoperit cu umbra lui pământul și omul conștient de păcătoșenia lui cu frică aștepta noaptea pricinuită de propriul său păcat, în „răcoarea zilei“ (Gen. 3, 8) Dumnezeu prin harul Său a dat o licărire nădejdiei omului, printr-o ceremonie: prin prima jertfă pentru păcat. „Steaua nădejdiei a luminat viitorul înfricoșat și întunecat, și l-a ridicat pe om din starea desnădăjduită“. Ceremonia consta din junghierea aceiui animal, care reprezenta pe „Mielul lui Dumnezeu“ ce urma să ia păcatul lumii și să îmbrace în propria Sa neprihănire pe păcătosul pocăit.

În legea ceremonială joacă un rol foarte important locul executării ceremoniilor: sanctuarul. Sanctuarul a fost făcut de Moise după modelul arătat pe munte (Ebr. 8, 5) fapt ce ne face să înțelegem că și în cer există un templu.

Tot ce s-a întâmplat în sanctuar, serviciul zilnic precum și tot sistemul jertfelor sînt niște vestiitori ai acelor principii veșnice dumnezeiești pe temelul cărora s-a înfăptuit împăcarea, mîntuirea. Legea ceremonială adevăratește Legea morală și dovedește că legea divină este de neschimbat; căci mai de grabă trec cerul și pământul, mai de grabă stă însuși Dumnezeu prin Fiul Său în locul omului, cînd asupra Lui osînda, decît ca Legea să fie știrbită. Plata păcatului este moartea. Rom. 7, 23. Faptul că omul trebuia să aducă jertfă pentru fiecare păcat, înseamnă că păcatul trebuie mărturisit și că „fără vărsare de sînge nu este iertare“ (Ebrei 9,22). Legea divină călcată cere sîngele păcătosului care poate să rămînă în viață numai dacă cineva moare în locul lui; este imposibil mîntuirea fără Mîntuitor. Jertfa arderii de tot care a ajuns spălată pe altar (Lev. 1, 9, 13, 17; 6, 13) este o jertfă de bună voie ce arată că omul se predă lui Dumnezeu curățit de păcate și se jertfește pe altar (Rom. 12, 1). În primul rînd Hristos a făcut acest lucru pentru noi (Ioan 17, 19), și El așteaptă aceasta și de la noi. Jertfa de mîncare a fost produsul pămîntului: făină, cereale, vin, untdelemn. Ea exprimă recunoștința omului că totul e primit de la Dumnezeu și simte că depinde de El nu numai în cele fizice, ci și în cele spirituale, căci de la El primim și pîinea spirituală (Ioan 6, 55), precum și băutura spirituală (Ioan 7, 37-39). Jertfa de mulțumire (Lev. 22, 21) era de trei feluri: 1) mulțumire pentru binefacerile lui Dumnezeu, îndeosebi pentru harul Său iertător; 2) pentru juruințe, adică pentru împlinirea anumitor cereri; și 3) din bunăvoință printr-un îndemn laumtric. Ne învață că lui Dumnezeu îi place dacă sîntem recunoscători față de El și această

mulțumire nu constă numai din vorbe, ci se exprimă și prin fapte, prin jertfă.

În Vechiul Testament au fost nu numai ceremonii simbolice, ci și sărbători simbolice.

Sărbătoarea azimilor era sărbătorirea ieșirii din Egipt, mielul (Exod. 12, 5-8; 1 Cor. 5, 7), reprezintă pe Hristos prin jertfa Căruia putem fi scăpați din robia egiptului păcatului. Sărbătoarea azimilor de fapt este o parte a paștelor. Nu era îndestulător junghierea mielului, ci era necesar și a se mîncea din el, adică nu e îndestulător că Hristos S-a jertfit, noi trebuie să-L primim personal.

Prezentarea pîrgii (Lev. 23, 10, 11, 14) este o mărturie că sămînța aruncată în pămînt nu s-a pierdut, o închipuire despre Hristos care a căzut în pămînt ca o sămînță bună, dar pămîntul nu L-a putut ține captiv, ci a ieșit biruitor ca pîrga învierii și a vieții proslăvite. (1 Cor. 15, 23). Aceasta este dovada și învierii noastre.

Rusalțiile (Lev. 23, 16-19) erau la sfîrșitul secerișului cerealelor. Deci este un fel de sărbătoare a secerișului. Cu această ocazie nu un snop, ci două pîini făcute din floarea făinii, erau prezentate Domnului, lîngă celelalte jertfe. După cum la 50 de zile după legănarea snopului erau prezentate pîinile, tot așa și Domnul Isus la cincizeci de zile după învierea lui, a trimis Duhul Sfînt.

Ciclul sărbătorilor de toamnă era început prin Săbăatul trimbițării. (Lev. 23, 24) care era de fapt o pregătire a zilei ispășirii, adică a judecării. Această sărbătoare era o invitație solemnă către Israel, ca să se pregătească a se înfățișa înaintea lui Dumnezeu.

Ziua ispășirii (Lev. 16, 23-27) totodată era și ziua judecării și sfîrșitul harului. Cel ce pînă în ziua aceasta nu și-a mărturisit păcatul, în această zi era pierdut, fără mîntuire. Ceremonia făcută în această zi pentru curățirea Sanctuarului, în parte a simbolizat lucrarea pe care o face Domnul Isus din 1844 în ceruri, — mijlocește pentru cei care și-au mărturisit păcatele și cer iertare și har, — într-o altă parte simbolizează ieșirea Lui din Sanctuarul ceresc, dînd mîntuire celor ai săi iar păcatele lor așezîndu-le pe capul lui Azazel, adică Satana.

Ultima sărbătoare era sărbătoarea corturilor (Lev. 23, 35, 36, 40, 42). După ziua înfricoșată a judecării, urmează ziua păcii, odihnei și bucuriei. Mărturisirea tuturor păcatelor, îndepărtarea tuturor neînțelegerilor după nimicirea păcatului și a păcătosilor, era sărbătorită în fericire. Această zi nu este numai o amintire a conducerii divine minunate din trecut, ci totodată este și o preînchipuire a acelei fericiri cînd „mulți vor veni de la răsărit și apus și se așează cu Abraam, Isac și Iacob în împărăția cerurilor“ (Mat. 8, 11).



Dar toate aceste simboluri și ceremonii și-au găsit sfârșitul la crucea de pe Golgota odată cu marea jertfă mîntuitoare a Domnului Hristos spre care ele cu toatele arătau și pe care o prînchipuiau. În locul tuturor aces-

tor ceremonii și simboluri stă acum jertfa Domnului Isus, prin care cel care crede în El, va putea găsi împăcarea cu Tatăl, iertarea deplină și mîntuirea sufletului.

R. BERNER

## ZILE DE BUCURIE

Privesc copilașii ce sburdă în nevinovăția lor; ascult gînguritul lor primăvăratec, privesc liliacul înflorit, îmi mîngîie privirile verdele fraged al pomilor și al lanurilor; văd tineretul în avîntul vieții lui, privesc construcții aruncînd poduri ale prieteniei peste ape, admir uriașele uzine născute din străduințele unui popor ce muncește, ascult bătaia inimii unei omeniri ce vrea pace, văd locașurile mele de închinare libere, ascult imnurile armonioase ale fraților mei de credință... Și gîndul mi se duce înapoi la timpul cînd copilașii aceștia nu erau pe lume, cînd părinții lor se luptau într-o învălmășală sălbatecă de ură clocotitoare, cînd pe plaiurile noastre aceste uzine ale păcii nu existau, cînd apele erau hotar de înfrîntare al dușmăniilor seculare, cînd tineretului cu inteligență solipitoare i se ofilea avîntul și cînd din sudoarea celor ce munceau ogoarele se strîngeau averi egoiste folosite pentru desfrîu și sfidare; cînd frații mei de credință plîngeau jalnic. Și astăzi ce schimbare în răstimpul scurt al unei viețuiri de zece ani!

Cum s-a ajuns la schimbarea pe care o vedem astăzi?...

Iată, au trecut zece ani de cînd forțele păcii au copleșit pe cele ale războiului. Duhurile aștătoare la război au fost atunci zăgăzuite și desarmate, legate în funiile hotărîrilor de a împiedeca pe viitor fapte de soiul acesta. Omenirea sătulă de nenorocire s-a ridicat atunci pentru a strivi forțele agresive și înfometate după cuceriri și prăzi. Omenirea doritoare de pace a făcut atunci sacrificii enorme în vieți și materiale scotînd că nimic nu e prea scump pentru a redobîndi pacea și pentru a fereca pentru totdeauna forțele cotropitoare. Milioane și-au dat atunci viața cu gîndul că jertfa lor nu va fi zadarnică.

Și, datorită jertfei lor, azi zîmbesc copilașii feriți de nenorocire; datorită jertfei lor pot tinerii să se avînte în minunatele lucrări ale păcii; murînd aceia atunci, alții astăzi trăiesc.

Se cuvine deci cinste și dragoste vecinilor noștri scumpi cari n-au precupețit osteneala și jertfele pentru a ne veni și nouă în ajutor în timp de cruntă furtună a războiului, uitînd neajunsurile pricinuite lor; cinste vecinilor noștri sovietici cari mai departe au stăruit în a da ajutor spre dezvoltarea zestrei industriale a Țării și spre ridicarea celor care fuseseră oropsiți.

S-a ajuns aci prin faptul că înaintași ai celor de azi și-au dat viața și tot ce au avut mai bun pentru ca sub Scutul Cerului să înfrîngă răul și să aducă mîngîiere celor mulți, muncitori, dar oropsiți.

Față de acești jertfitori trebuie cultivată recunoștința. Să învățăm din spiritul lor de jertfă și neclintire; să dezvoltăm moștenirea rodnică lor lucrări și să căutăm noi culmi de atins pentru binele și fericirea omenirii.

Ogoarele și livezile dătătoare de hrană, să învățăm a le îngriji tot mai bine, cu drag și cu sînguință pentru a da hrană din belșug celor ce muncesc. Uzinele păcii să ne străduim să le cîrmuim cu tot mai mult folos. Cuvîntul Înțelepciunii ne spune: „Tot ce găsește mîna ta să fără, fă cu toată puterea ta!“ Ecl. 9, 10. Tîntele noastre cele mai bune să le punem pentru a realiza urarea cerească: „Pe pămînt pace și între oameni bunăînvoire!“ Rugăciunile noastre să le înălțăm pentru pacea și fericirea omenirii, căci și zice Mîntuitorul: „Ferice de făcătorii de pace!“

D. FLOREA

## Lucrări de anotimp

„Cine-și lucrează ogorul va avea belșug de pîine“. Prov. 12, 11.

Ogorul este însămintat, și oriunde privești, vezi numai mîini harnice pe cîmpia înverzită, bărbați și femei cari își fac datoria la timpul convenit. Ei au făcut din timp pregătirile necesare neprecupețind nicio osteneală. Tînta și dorința lor a fost a fi gata la timp cu însămintările, și acum așteaptă în liniște și răbdare rezultatul străduirilor depuse. „Ce samănă omul aceea va și secera“. Dar să ne gîndim și la cuvintele care spun: „Cine samănă puțin, puțin va secera; iar cine samănă mult, mult va secera“. Acela care a terminat lucrările de primăvară la timpul convenit, acum poate spera că va și secera din belșug.

E. G. White scrie în această privință: „Agricultorii creștini pot face o adevărată lucrare ajutînd pe săraci să-și găsească un cămin la țară și învățîndu-i să lucreze pămîntul și să-l facă productiv. Învățați-i să folosească cele mai bune metode de agricultură, cum să cultive diferite feluri de bucate, cum să înființeze grădini de pomi și cum să le îngrijească.

„Mulți cultivînd pămîntul, nu culeg roadele corespunzătoare mîncii lor, și anume din cauza neglijenței. Grădinile lor cu pomi nu sînt îngrijite cum trebuie; bucatele nu sînt puse la timp, iar pămîntul este lucrat numai la suprafață. Recolta slabă ei o atribuie nerodniciei pămîntului. Este astfel condamnat pe nedrept pămîntul, care, dacă ar fi lucrat cum trebuie, ar da recoltă bună și bogată. Planurile strîmte, mica putere folosită, puțina

silință de a întrebuița metodele cele mai bune: toate strigă tare după o reformă.

„Învățați metodele cele mai bune pe cei voioși să învețe. Celor ce nu vor să audă despre metodele mai înaintate, dă-le învățături pe tăcute. Îmbunătățește cultura propriului tău pămînt. Vorbește apoi un cuvînt vecinului la ocazie și fă ca secerișul tău să pledeze în favoarea metodelor bune. Dovedește ce poate produce pămîntul, dacă este bine lucrat“.

„Ascunse în adîncime, există binecuvîntări pentru toți cei cari au voință, curaj și răbdare, să caute și să adune comorile puse acolo de Dumnezeu.

„Lucrarea pămîntului, ocupație pe care bunul Dumnezeu o dădu omului în paradis dă și astăzi puțința, ca mulțime de oameni să-și câștige existența.“

„Domnul care învăța pe Adam și pe Eva în Paradis, cum să cultive grădina, dorește să învețe și pe oamenii de azi. La El este înțelepciunea, și pentru cel ce conduce plugul, și pentru cel ce seamănă sămînța. În fața celor ce se încred în El și ascultă de Dînsul, Dumnezeu vrea să deschidă căi de progres. De aceea ei să meargă înainte cu mult curaj, încrezători că Domnul va îndestula toate lipsurile lor, potrivit cu bogățiile bunătății Sale“.

Acestea sînt îndemnuri din partea Domnului, și de aceea e bine să ne silim a le urma. Mereu să avem în vedere a ne face datoria față de țară, dîndu-i pe toate căile posibile ajutorul nostru. De aceea să ne organizăm lucrările în așa fel încît să le putem face la timp și desăvîrșit, spre a avea și o recoltă bogată. De aceea iubiți frați intrați în legătură cu sfaturile populare și cereți îndrumări spre a lucra cu succes.



# Studii biblice

## CURAT IN INIMA SI VIAȚA

Lucrarea de slujire pentru suflete a fost făcută cu multă iubire de către Domnul Isus Hristos când a fost pe pământ. „Isus învăța pe norod în... sinagogă în ziua Sabatului”. „Isus sta în picioare în fața oamenilor ca un viu tilmăcitor al profețiilor care vorbeau despre El... Felul impresionant al vorbirii Lui și însemnătatea minunată a cuvintelor Sale au mișcat pe ascultători cu o putere pe care ei pînă aci nu o simțise. Valul puterii dumnezeiești a sfărîmat orice piedică; asemenea lui Moise ei au privit pe Cel Nevăzut. În timp ce inima le era mișcată de Duhul Sfînt, ei răspundeau prin călduroase „aminuri” și laude la adresa Domnului”.

1. Ce legătură de rudenie a stabilit Dumnezeu la creațiunea primilor noștri părinți? Mat. 19, 4-6.

„Dumnezeu a celebrat prima căsătorie. În felul acesta întocmirea aceasta are ca autor pe Creatorul Universului... Cînd principiile divine sînt recunoscute în această legătură și se ascultă de ele, căsătoria este o binecuvîntare; ea apără curătenia și fericirea neamului omenesc; ea pregătește pentru nevoile sociale ale omului; ea înalță natura fizică, intelectuală și morală”.

2. Cum este ocrotită familia prin porunca a șaptea? Exod 20, 14.

Porunca este o simplă, totală și irevocabilă opreliște. „Să nu comiți adulter!” Nu se întrebuintează niciun argument, nu se arată niciun motiv, pentru că nici nu este nevoie de așa ceva. Păcatul este de o natură atît de distrugătoare și blestemată, încît în el însuși există cauză suficientă pentru categorica lui interdicție.

3. Ce lege neînduplecată lucrează în viața omului? Gal. 6, 7, 8.

„Acela care s-a predat odată ispitei, se va preda mai ușor a doua oară. Fiecare repetare a păcatului îi slăbește puterile de împotrîvire, îi orbește ochii și-i sugrumă convingerile. Fiecare sămînță a împlinirii poftelor va aduce roade. Dumnezeu nu face minune pentru a împiedica roadele”.

4. Unde poate duce, în cele din urmă, sensualitatea? Rom. 1, 28, 29.

„Lăsați mintea să fie îndrumată spre idealuri înalte și sfînte; viața să aibă o țintă mobilă de urmat, o țintă care să o preocupe cu totul, și atunci răul nu va găsi loc în care să pună piciorul”.

5. Cărui principiu din viața lui Iosif i se datorește statonnicia Sa? Gen. 39, 9.

„Răspunsul lui Iosif dovedește puterea principiilor religioase... Sub privirea cercetătoare a lui Dumnezeu și a îngerilor sfînti mulți își iau libertatea de a face fapte de care n-ar vrea să se facă vinovați în fața semenilor lor; dar cel dintîi gînd al lui Iosif a fost la Dumnezeu: „Cum aș putea să fac eu un rău atît de mare și să păcătuesc împotriva lui Dumnezeu”, zise el.

Înțeleptul Solomon spune: „Am trecut pe lîngă ogorul unui leneș și pe lîngă via unui om fără minte, și era numai spini, și acoperit de mărăcini... m-am uitat bine și cu luare amînte, și am tras învățătură din ce am văzut”. Să ne punem și noi întrebarea: Dacă stăm în fața ogorului și grădinei noastre, oare sîntem mulțumiți cu lucrarea noastră? Ne-am făcut datoria? Dacă am luat amînte la toate sfaturile pe care le-am primit, putem fi siguri că rezultatul lucrărilor noastre nu va fi „spini și mărăcini” ci o recoltă îmbelșugată și vom avea încredere că se va împlini Cuvîntul lui Dumnezeu „că piine va fi din belșug”.

Iubiți frați, noi credincioșii, ar trebui să fim printre primii în faptele bune, că doar atunci ne putem aștepta la binecuvîntările lui Dumnezeu. „Noi ar trebui să lucrăm plini de nădejde, bucurie și mulțumire, bine știind că pămîntul adăpostește în lăuntruul său multe bogății pentru lucrătorul harnic”.

### 1. DENGEL

6. Prin ce putere poate fi eliberat păcătosul de ispită? 2 Petru 2, 9 pr.p.

7. Ce parte ne revine nouă spre a ne putea păstra curați? Col. 3, 5; 1 Tes. 4, 3-5.

„Dacă te ții strîns de Isus și te străduiești să-ți impodobești mărturisirea de credință cu o viață bine rînduită și cu o purtare evlavioasă, picioarele tale vor fi ferite de a rătăci pe căi oprite. Dacă vei veghea numai, dacă vei veghea fără încetare în rugăciune, dacă te vei purta în totul ca și cum ai fi chiar în fața lui Dumnezeu, vei fi scăpat de a ceda la ispită și poți nădăjdui să fi păstrat curat, fără pată și neîntinat, pînă la sfîrșit”.

„Dacă Hristos este în noi, vom răstîngi carnea cu poftele și plăcerile ei”.

## TEMPLU AL DUHULUI SFINT.

Domnul Isus S-a mulțumit odată cu un singur ascultător care fiind grav bolnav nici nu putea să vină la templu. Domnul a ținut o minunată lecție cu el. „Isus venise din nou la Ierusalim. Mergea singur și părea adîncit în meditație și rugăciune. În cele din urmă ajunsese la scaldătoarea Betesda. Văzu pe suferinzi care erau acolo... El dorea să folosească puterea Sa vindecătoare și să-i vindece pe toți; dar era zi de Sabat. Mulțimile se duceau la templu să se roage... Era acolo un om bolnav de trezecișopt de ani... Bolnavul zăcea pe covorul lui... cînd un chip blînd și milos se plecă asupra lui și cuvîntele: „Vrei să te faci sănătos” îi atraseră atenția... Isus nu-i ceru să creadă în El; dar îi zise: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă”. Credința omului s-a agățat de cuvînt... Sărind în picioare, se trezi ca un om cu toate puterile”.

1. Pentru ce sînt păcatele contra trupului atît de grave? 1 Cor. 6, 15, 19.

2. Ce datorăm noi lui Dumnezeu? 1 Cor. 6, 20.

„Este adevărat că toate puterile ființei noastre, ale corpului nostru, ale spiritului nostru, tot ceea ce noi avem, și tot ce sîntem aparțin lui Dumnezeu? Fără îndoială că da. Și dacă am ajuns să înțelegem acest lucru, sub ce obligație ne aflăm față de Dumnezeu de a ne păstra în acea stare în care să-L putem onora pe pămînt în trupurile și spiritul nostru care sînt ale Lui”.

3. Numai ce fel de viață se potrivește pentru credincioși? 1 Tes. 4, 7.

„Numai curăție, sfîntă curăție va rezista la cercetarea cea mare, va sta în ziua lui Dumnezeu și va fi primită într-un cer curat și sfînt”.

4. Cît de mult a lărgit Isus Hristos aplicația poruncii a șaptea? Mat. 5, 28.

„Porunca aceasta oprește nu numai faptele mundare, dar și gîndurile și dorințele sensuale, precum și orice faptă care ar tinde să le ațîțe. Se cere curătenie nu numai în viața din afară, ci și în gîndurile și simțimintele tainice ale inimii. Domnul Hristos, care a propovăduit cît de întinse și cuprinzătoare sînt obligațiile. Legii lui Dumnezeu, a spus că o privire sau un gînd rău sînt tot atît de mari păcate ca și fapte de călcare a Legii”.

5. Ce să însuflețească tot mereu pe cel credincios? Filip. 4, 8.

„Este de datoria voastră să vă stăpîniți cugetele. Voi veți avea de luptat împotriva unei închipuirii deșarte. Poate că voi credeți că n-ar fi niciun păcat a îngădui cugetelor voastre să colinde pe oriunde le duce pornirea firească fără să le puneți nicio restricție. Dar aceasta nu este așa. Voi sînteți răspunzători față de Dumnezeu pentru îngăduința gîndurilor deșarte; pentru că închipuirile deșarte fac să se comită păcatul, actuala făptuire a acelor lucruri asupra cărora a cugetat mintea. Stăpîniți-vă cugetele și atunci va fi mult mai ușor să vă stăpîniți și faptele. Cugetele voastre trebuie să fie sfîntite”.

6. Ce face credinciosul cu gîndurile sale? 2 Cor. 10, 5 u.p.



Supuneți-vă voința voastră voinții lui Isus Hristos, și când voi ați făcut aceasta, Dumnezeu o va lua în stăpânire și va lucra în voi voința și înfăptuirea după a Sa bună plăcere. Intreaga voastră natură va fi atunci adusă sub controlul Duhului lui Hristos; și chiar cugetele voastre îl va avea pe El ca subiect“.

7. Ce îndemna apostolul Pavel pe tânărul Timotei, cu privire la curățenia spirituală? 1 Tim. 5, 22 u.p.

8. Numai cui îi va fi îngăduit să vadă pe Dumnezeu? Mat. 5, 8.

„Biblia este o călăuză sigură. Ea cere o curăție desăvârșită în cuvânt, în cuget și în faptă. Numai caracterelor virtuozose și nepătate li se va îngădui să intre în prezența unui Dumnezeu curat și sfânt.

uices

## CINSTE IN TOATE LUCRURILE.

Dela un slujbaş al Bisericii Domnului se cere să aibă o vie legătură cu Dumnezeu, să fie în stare de a da altora învățătura, să fie devotat în lucrarea sa, să-i placă studiul și să fie convertit. El trebuie să fie o pildă în spirit, în purtare și în îmbrăcăminte; să aibă o bună experiență în cele religioase, să iubească pe Dumnezeu și să se teamă de El. În îndeplinirea slujbei lui el va da pe față simpatie călduroasă și un interes plin de duioșie.

1. Prin care poruncă se ocrotește dreptul de posesiune? Exod 20, 15.

„In opreliștea aceasta sînt cuprinse atît păcatele publice cît și cele particulare. Porunca a opta osîndește răpirea de oameni ca și comerțul cu sclavi, și interzice războiul de cucerire. Osîndește furtul și jaful. Cere cinste deplină în cele mai mărunte treburi ale vieții. Oprește înșelăciunea în comerț, și cere plătimă dreaptă a datoriilor și salariilor. Declară că orice încercare de a trage foloase personale pe urma neștiinței, slăbiciunii sau nenorocirii altora, este trecută ca fraudă în cărțile din cer“.

(E. G. White)

2. Ce răsplătă a eforturilor sîrguincioase a făgădui Dumnezeu? Deut. 8, 18.

A aduna bunuri nu este un păcat, afară de cazul că ele sînt adunate prin mijloace și căi necinstite.

3. Ce sfat a fost dat unor vameși pe timpul Domnului Hristos? Luca 3, 12, 13.

„Dumnezeul cel mare, sfînt și plin de îndurare nu se va uni niciodată cu cei care umblă pe căi necinstite. El nu va apăra nicio singură faptă de nedreptate“ — Păcatul este păcat, ori de cine ar fi făcut. Tot ceea ce este obținut prin înșelăciune și fraudă ajunge odată o cursă pentru primitor.

4. Cu privire la care ispită sîntem avertizați? Lev. 19, 13, 36 p.r.p.

„Dacă principiile legii lui Dumnezeu ar fi urmate azi în omenire, cît de schimbată ar fi starea omenirii! Ascultarea de aceste principii ar înlătura inconvenientele înspăimîntătoare, care pururi au fost o urmare a împi-lării săracilor de către bogați și a urii săracilor față de bogați. În timp ce ar fi împiedecată adunarea unor bogății prea mari, ar fi înlăturată deasemenea ignoranța și umilirea multor mii, al căror serviciu este rău plătit pentru adunarea unor comori atît de uriașe“.

(E. G. White)

5. Ce poruncă ne este dată spre a cinsti învățătura lui Dumnezeu? Tit. 2, 10.

„Dacă un lucrător în munca sa zilnică este necredincios și neglijează lucrarea sa, lumea nu va greși în judecata ei dacă va aprecia valoarea religiei sale după valoarea lucrării pe care o face“.

6. Ce forme ale necinstei se foloseau în mod obișnuit în cazuri de vînzări-cumpărări? Amos 8, 5, 6.

„Nici mărimea, și nici aparența neînsemnătate a unei transacții în afaceri n-o face să fie curată sau necurată, cinstită sau necinstită. Prin cea mai mică abatere dela dreptate noi ne situăm pe terenul vrăjmașului, și ne poate duce pas cu pas, la o nedreptate și mai mare. O mare parte din lumea creștină desparte religia de ocupațiile lor. Mii de mici șiretlicuri și de fapte mărunte de necinste sînt practicate în legăturile cu semenii lor, care

dau la iveală adevărata stare a inimii, desvăluind corupțiile“.

## CINSTE IN TOATE LUCRURILE (continuare)

Lucrarea la care este chemat slujbaşul în biserică este lucrarea lui Dumnezeu. Ea este foarte mult prețuită de Domnul. Pentru ca să poată fi adusă la îndeplinire după voia Domnului, slujbaşul trebuie să fie un urmaș smerit al Domnului Isus, un creștin în înțelesul deplin al cuvîntului. Să fie plin de Duhul lui Dumnezeu și să aibă inima încălzită de adevăr. Evlavia lui să fie sinceră, credința lui tare, inima curată și plină de sacrificiu de sine. Slujbaşul conștiincios va flămînzii și însetoșa după adevărul divin, va fi plin de amabilitate și curtuazie creștină, va fi punctual, curat și ordonat, și în tot timpul va trăi viața sa în Domnul nostru Isus Hristos.

1. Ce lucrare se cere dela un hoț pocăit? Ezech. 33, 15, 16; Luca 19, 8, 9.

„Fiecare suflet pocăit ca și Zacheu, va dovedi că Hristos a pătruns în suflet prin lepădarea deprinderilor necinstite care i-au caracterizat viața. Asemenea mai marelui vameșilor, el va dovedi sinceritatea sa, dînd înapoi cele luate... Dacă am dăunat altora prin legăturile comerciale necinstite, dacă în comerț am luat prețuri nedrepte, sau dacă am furat pe cineva, chiar dacă lucrul s-a făcut fără a țese din umbra legii, trebuie să mărturisim nedreptatea, și să dăm înapoi atît cît ne stă în putere. E drept să dăm înapoi nu numai ceea ce am luat, dar și tot ceea ce s-ar fi putut aduna dacă ar fi fost bine și înțelept folosit în tot timpul cît a fost în stăpînirea noastră“.

2. Ce leac se recomandă împotriva furtului? Efes. 4, 28.

3. Ce exemplu trebuie să devină cel credincios? 1 Petru 2, 12; 2 Cor. 7, 2; 8, 21.

„Cînd un om este într-adevăr unit cu Dumnezeu și ține Legea Sa cu adevărat, viața sa va da pe față acest lucru, căci toate faptele sale vor fi în armonie cu învățăturile lui Hristos. El nu-și va vinde cinstea pentru cîștig. Principiile sale sînt clădite pe o temelie sigură și purtarea sa.. este o copie a principiilor sale. Sinceritatea hotărîtă strălucește ca aurul în mijlocul zgurii și a gunoiului lumii“.

4. Pe ce altă cale mai poate fi călcată porunca a opta? Mal. 3, 8.

„După cum se poartă un om cu semenul său, tot așa se poartă el și față de Dumnezeu. Celui ce este necredincios în mîmăna nedreptății nu i se vor încredința niciodată adevăratele bogății. Copiii lui Dumnezeu nu trebuie să piardă niciodată din vedere că, în toate chestiunile de afaceri ei sînt cereați și cîntăriți în cumpăna Sanctuarului“.

5. Care sînt, în privința aceasta, rezultatele cinstei și ale necinstei? Mal. 3, 9, 10.

„Dacă toți cei ce se numesc urmași ai lui Hristos, ar fi sfînțiți cu adevărat pentru Domnul, atunci avutul lor, în loc de a fi cheltuit fără folos, sau pe poste vătămătoare, — el ar fi dat în tezaurul Domnului; iar creștinii în viața lor, ar da exemplu de înfrînare și de lepădare de sine, de sacrificiu de sine. Atunci ei ar fi cu adevărat lumina lumii“.

6. Cum se va întoarce împotriva celor vinovați condamnabila exploatare din zilele de pe urmă? Iacob 5, 1-5.

„Dar bogățiile aduc cu ele mari răspunderi. A obține bogăția prin negustorie necinstită, prin înșelăciune, prin apăsarea văduvelor și orfanilor sau prin îngrămădirea bogățiilor și neglițarea lipsurilor celor nevoiași își va aduce poate dreapta răsplătire descrisă de apostolul inspirat.

7. Ce este făgădui celui care trăiește în curăție de inimă? Isaia 33, 15, 16:

**Intreprinderea Poligrafică Nr. 2**

**București - Str. Brezoianu 23-25 — c. 2776**